

Sygnatura akt VI Ka 27/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 lutego 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Arkadiusz Łata

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Agnieszki Schwarz - Rasińskiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2020 r.

sprawy **K. G.** ur. (...) w M.

syna S. i I.

oskarżonego z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 25 września 2019 r. sygnatura akt III K 620/18

na mocy art. 437 § 1 kpk, 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Z. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt VI Ka 27/20		
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
	Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 września 2019 roku - sygn. akt III K 620/18		
	0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
	# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
	# oskarżyciel posiłkowy		
	# oskarżyciel prywatny		
	# obrońca		
	# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie		

	wyroku łącznego			
	# inny			
	0.11.3. Granice zaskarżenia			
	0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
	# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	# w części	#	co do winy	
	#	co do kary		
	#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
	0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
	Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

		w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
	#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
	#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
	#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ		

		na treść tego orzeczenia				
	#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
	#	art. 439 k.p.k.				
	#	brak zarzutów				
	0.11.4. Wnioski					
	#	uchylenie	#	zmiana		
	1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
	0.12.1. Ustalenie faktów					
	0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					

	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	2.1.1.1.					
	0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	2.1.2.1.					
	0.12.2. Ocena dowodów					
	0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
	Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
	0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za					

	niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
	Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
	Lp.	Zarzut			
	3.1.	Obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku w postaci naruszenia art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań pokrzywdzonych oraz wyjaśnień oskarżonego, a ponadto art. 170 § 1 kpk poprzez pominięcie dowodu z	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

		zeznań kluczowych dla sprawy świadków.			
	Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
	Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i słusznie przyznał w pełni walor wiarygodności depozycjom pokrzywdzonych oraz świadka Z. P., a następnie w głównej mierze w oparciu o ich relacje dokonał odtworzenia przebiegu inkryminowanych wypadków oraz roli oskarżonego, co z kolei dostarczyło podstaw do ocen prawnych. Sąd I instancji nałężycie umotywowwał				

również swoje stanowisko.

Oceny i ustalenia poczynione w postępowaniu rozpoznawczym w w najmniejszym stopniu nie wykraczały poza granice określone regulacją art. 7 kpk i nie nosiły cech dowolności.

W konsekwencji wyjaśnienia K. G. trafnie uznane zostały za wiarygodne tylko w nader ograniczonym stopniu, a mianowicie w materiałach, które nie były sprzeczne z faktami podawanymi przez świadków wspomnianych wyżej.

Z kolei, przesłuchiwanie osób wskazywanych przez obrońcę mogło dotyczyć wyłącznie okoliczności nie mających istotniejszego

	<p>znaczenia dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy.</p> <p>Bliżej w naprowadzonych wyżej kwestiach - w podtytule : " Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji " (oznaczenie cyfrowe : 5.1).</p>		
	Wniosek		
	<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, a ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
	<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
	<p>Materiał dowodowy zgromadzony</p>		

w badanej sprawie nie dostarczył najmniejszych podstaw do odmiennych aniżeli uczynił to Sąd Rejonowy ustaleń oraz ocen faktycznych i prawnych. W szczególności nie było podstaw, aby przyjmować, iż K. G. nie dopuścił się czynu o przypisanej mu postaci, bądź też aby swym zachowaniem nie wyczerpał znamion z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji w realiach przedmiotowego przypadku pozostaje natomiast w sprzeczności z treścią art. 437 § 2 kpk.

	3.2.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że oskarżony działał z odgórnym założonym zamiarem doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa oszustwa w sytuacji, gdy K. G. nigdy, a w szczególności w momencie zawierania z pokrzywdzonymi umowy, nie miał zamiaru doprowadzenia ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i nigdy w tym celu nie działał, a zatem działaniem swym nie wypełnił znamion</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
--	------	--	---	--	--

		przestępstwa oszustwa.			
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
	Postępowanie dowodowe i ustalone na jego gruncie fakty w zupełności uprawniało do wniosku, iż oskarżonemu od początku kontaktów z pokrzywdzonymi i od momentu przyjęcia na siebie konkretnego zobowiązania towarzyszył zamiar wprowadzenia ich w błąd, co do rzeczywistej woli wywiązania się z niego i doprowadzenia małżonków B. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci kolejno przekazywanych mu kwot				

	<p>pieniężnych. K. G. działał przy tym ewidentnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. W pełnym zakresie wyczerpał znamiona ustawowe przypisanego mu przestępstwa.</p> <p>Blżej w naprowadzonych wyżej kwestiach - w podtytule : " Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji " (oznaczenie cyfrowe : 5.1).</p>			
	Wniosek			
	<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, a ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
	<p>Materiał dowodowy zgromadzony w badanej sprawie nie dostarczył najmniejszych podstaw do odmiennych aniżeli uczynił to Sąd Rejonowy ustaleń oraz ocen faktycznych i prawnych. W szczególności nie było podstaw, aby przyjmować, iż K. G. nie dopuścił się czynu o przypisanej mu postaci, bądź też aby swym zachowaniem nie wyczerpał znamion z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.</p> <p>Wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do</p>		

	ponownego rozpoznania Sądowi I instancji w realiach przedmiotowego przypadku pozostaje natomiast w sprzeczności z treścią art. 437 § 2 kpk.				
	3.3.	Naruszenie prawa materialnego, a to art. 46 kk poprzez niewłaściwe zastosowanie i orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody w walucie polskiej, podczas gdy część z kwot "przekazywanych pokrzywdzonym" opiewała na walutę euro.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
	Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
	Nie doszło do obrażenia prawa materialnego				

	<p>w wyniku zastosowania środka kompensacyjnego w formie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem wyłącznie w walucie polskiej, pomimo iż część niekorzystnego rozporządzenia mieniem nastąpiła w walucie euro. Stosowanie w tym zakresie przepisów prawa cywilnego i wynikającej z uregulowania art. 358 § 1 kc zasady walutowości uprawniało - w braku określonych w tymże przepisie zastrzeżeń - do wykonania zobowiązania na terenie Polski wyłącznie w walucie polskiej.</p>			
	Wniosek			
	Uchylenie zaskarżonego wyroku i	# zasadny		

	przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# częściowo zasadny # niezasadny		
	Zwężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
	Wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji w realiach przedmiotowego przypadku pozostaje natomiast w sprzeczności z treścią art. 437 § 2 kpk.			
	3.4.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, iż kwota przekazanych oskarżonemu przez	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

		<p>pokrzywdzonych pieniędzy miała wynosić łącznie aż 12.400 - zł, podczas gdy zeznania pokrzywdzonych co do przekazywanych kwot pieniężnych znacząco się różniły, a sami pokrzywdzeni nie dysponowali pokwitowaniem przekazania kwot innych aniżeli opiewających na walutę euro, co znalazło przełożenie na wysokość orzeczonego obowiązku naprawienia szkody.</p>		
	<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
	<p>Sąd Rejonowy nie popełnił błędu ustalając, że małżonkowie B. wręczyli oskarżonemu</p>			

kolejno
kwoty : 2.300
euro, 2.200
- zł oraz
1.000 - zł.
Rozbieżności
w ich
relacjach, gdy
B. B. (2)
wskazywała
na trzy takie
przypadki
(we
wspomnianych
wyżej
rozmiarach),
zaś F. B.
mówił o
kwocie
globalnie
liczonej nie
były tego
rodzaju, aby
spowodować
generalną
niewiarygodność
pokrzywdzonych
odnośnie
faktu i
wysokości
przekazanych
pieniędzy.
Okoliczności
wręczania
gotówki
oskarżonemu
opisane przez
B. wpisywały
się ponadto w
realia i logikę
zdarzeń im
towarzyszących,
toteż
zasługiwały
na
wiarygodność.

Blżej w
naprowadzonych
wyżej

	kwestiach - w podtytule : " Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji " (oznaczenie cyfrowe : 5.1).			
	Wniosek			
	Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
	Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
	Wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji w realiach przedmiotowego przypadku pozostaje natomiast w sprzeczności z			

	treścią art. 437 § 2 kpk.		
	1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
	4.1.		
	Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności		
	1ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
	0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
	0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
	Rozstrzygnięcie skazujące za przestępstwo z ar. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk opisane w punkcie 1 zaskarżonego wyroku i wymierzające karę 1 roku i 2 miesiące		

	<p>pozbawienia wolności oraz rozstrzygnięcie z punktu 2 orzekające - po myśli art.46 § 1 kk - środek kompensacyjny naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w formie zapłacenia na rzecz pokrzywdzonych kwoty 12.400-zł.</p>		
	<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
	<p>Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy i wyczerpujący przeprowadził postępowanie dowodowe. Trafnie ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i dokonał zasługujących na akceptację ustaleń faktycznych, w tym zwłaszcza w zakresie problematyki przekazanych oskarżonemu kwot</p>		

pieniężnych
oraz zamiaru
towarzyszącego
K. G..
Zastrzeżeń
nie budziły
również
poczynione
na tym
gruncie oceny
prawne i
potraktowanie
zachowań
oskarżonego
w kategorii
pełnej
realizacji
znamion
występku
oszustwa
dokonanego
w
konfiguracji
czynu
ciągłego, w
warunkach
powrotu do
przestępstwa
w rozumieniu
przepisu art.,
64 § 1 kk. Sąd
Okręgowy nie
znalazł
ponadto
najmniejszych
podstaw do
ingerencji w
sferze
rozstrzygnięcia
o karze i
środku
kompensacyjnym.

W badanym
przypadku
nie budziło
wątpliwości
zobowiązanie
się
oskarżonego

do
sprowadzenia
z zagranicy
samochodu
marki O.
(...) z
przeznaczeniem
dla
pokrzywdzonych
B. i F. B.
oraz pobranie
od nich na
ten cel kwoty
2.300 euro.
Chodziło przy
tym o
konkretnie
wskazany
egzemplarz
pojazdu - "
wyszukany "
w
ogłoszeniach
internetowych.
K. G. nie
dotrzymał
zarazem, co
również nie
pozwalało się
zakwestionować
-
umówionego
z
pokrzywdzonymi
terminu
dostarczenia
auta, po czym
miało miejsce
zerwanie
kontaktów z
B., zaś
nieliczne
telefoniczne
połączenia
realizowane
były
wyłącznie w
następstwie
jednostronnych
i

napotykiujących
trudności
działań F. B.,
gdyż
oskarżony
żadnych w
praktyce
połączeń nie
odbierał.

Faktom
powyższym K.
G. zasadniczo
nie
zaprzeczał, a
wręcz
potwierdzał
przyjęcie na
siebie
zobowiązania
oraz pobranie
wspomnianej
kwoty w euro.
Nigdy też, ani
w
postępowaniu
przygotowawczym
ani na
rozprawie nie
powoływał się
na skradzenie
mu pieniędzy,
chorobę,
pobyt w
szpitalu, itp.,
a jedynie
wspominał
nader
niejasno o
wypadku
drogowym na
autostradzie,
lecz bez
określania
jakichkolwiek
tego skutków
w zakresie
wywiązania
się z
powinności

względem
zamawiających
czy choćby
momentu
czasowego
kiedy miał
on nastąpić.
Identycznie o
żadnych
próbach
usprawiedliwiania
zwłoki w
wykonaniu
oskarżonego
nie
wspominali
także i
pokrzywdzeni,
a tylko o
wspomnianym
wypadku. B.
B. (2)
podawała
jednakże, iż
K. G.
informował
telefonicznie,
że samochód
(mimo
wypadku)
nabył, co z
kolei
wykluczało
tezę, by
pieniądze
otrzymane na
ów cel zostały
mu
skradzione.

Ponad
wszelką
wątpliwość
miało też
miejsce
umówione
spotkanie
oskarżonego z
małżonkami
B. na terenie

stacji
benzynowej w
O. w dniu
17 lutego 2017
roku, podczas
którego G.
okazał im
pojazd
uzgodnionego
typu i
dokumenty.
Co więcej,
zaprezentował
auto jako
przeznaczone
właśnie dla
pokrzywdzonych
(co tym
bardziej
przeczyło
dywagacjom o
kradzieży
pieniędzy).
Do wydania
samochodu i
dokumentacji
wówczas nie
doszło wobec
zapewnień
oskarżonego,
że wóz
wymaga
naprawy i
remontu -
już na terenie
kraju.

Fakty
powyższe -
szczegółowo
opisane przez
B. nie zostały
skutecznie
zaprzeczone
ze strony
oskarżonego,
a poniekąd
nawet
potwierdzone,
jak choćby

przekazanie
wozu do
warsztatu
samochodowego.

Za
udowodnioną
należało
przeto uznać
okoliczność
wręczenia
wówczas G.
kolejnej
kwoty 2.200
- zł na cele
dotyczące
remontu
wozu,
bowiem było
to logicznym
następstwem
naprowadzonej
wyżej
sytuacji, toteż
pokrzywdzeni
nie mogli
tu podawać
nieprawdy.
Okoliczność
znalezienia
się auta w
warsztacie
pozostawała
ponadto
niepodważalna
o tyle, że
potwierdzała ją
w pełni jego
właściciel, a
to świadek Z.
P..

Najmniejszych
zastrzeżeń nie
budziło też
ustalenie, że
w dniu
kolejnym,
czyli już 18
lutego 2017
roku

oskarżony
sprzedał
przedmiotowy
samochód P..
Rozporządził
zatem cudzą
rzeczą, którą
zważywszy
okoliczności
naprowadzone
wyżej w
żadnym
wypadku nie
mógł w taki
sposób
dysponować.
Wóz stanowił
już wtedy
własność
pokrzywdzonych,
bezsprzecznie
chodziło
bowiem o
auto nabyte
dla
pokrzywdzonych,
na które
wyłożyli oni
pieniądze, zaś
K. G. winien
był
bezwzględnie
wydać go B.
po
zakończonej
naprawie.
Sprzedaży
dokonał przy
tym osobiście
oskarżony, co
wprost
wynikało z
depozycji P.,
a także z
treści umowy
zawartej z
wymienionym.
Tym samym
nie
jakikolwiek

kolega K. G.
poza jego
wiedzą i wolą,
jak starał
się tłumaczyć
oskarżony.
Decydujące
znaczenie
odegrały tu
zeznania Z. P.
- osoby obcej
i pozostającej
poza sporem
o samochód.
Nie sposób
przeto było
zakwestionować
przedmiotowe
zaszłości.

Sąd Rejonowy
trafnie też
przyjął, że
jeszcze
nazajutrz po
zbyciu
pojazdu, dnia
19 lutego
2017 roku
oskarżony
domagał się
dalszej
gotówki,
rzekomo na
pokrycie
dodatkowych
kosztów
związanych z
remontem
samochodu i
otrzymał
1.000- zł od
B.. W sytuacji,
kiedy
pokrzywdzeni
nie wiedzieli
o sprzedaży
wozu, a
wcześniej
wręczyli G.

znaczną
kwotę
pieniężną,
trudno
zakładać, iżby
świadek fakt
ów powołała
niezgodnie z
rzeczywistym
stanem
rzeczy, li
tylko, by
oskarżonego
"dodatkowo"
obciążyć.

Wszystkie
omówione
okoliczności
jednoznacznie
przekonywały
o
oszukańczym
zamiarze
towarzyszącym
działaniom K.
G. od samego
początku
kontaktów z
małżonkami
B. i od
momentu
przyjęcia na
siebie ściśle
sprecyzowanego
zobowiązania
w odniesieniu
do konkretnie
wskazanego
wozu.
Oskarżony
ewidentnie
zwoził ich
co planuje
uczynić z
nabytym
samochodem
i dążył
ewidentnie do
"wyłudzenia"

od nich
gotówki. Nie
miało
znaczenia dla
oceny
prawnej, czy
samochód był
uszkodzony,
czy też nie.
Sprzedaż
wozu nie
leżała w
umówionych
z
pokrzywdzonymi
uprawnieniach
oskarżonego,
który
przeprowadził
tę transakcję
we własnym
imieniu i
na swoją
korzyść. B.
wyrazili
zresztą zgodę
na kupno i
sprowadzenie
do Polski
pojazdu
uszkodzonego.

Z kolei, skoro
samochód
został
faktycznie
zakupiony,
dostarczony
do kraju, a
wręcz
"okazany"
pokrzywdzonym
w O. jako auto
sprowadzone
właśnie dla
nich (B. nie
kwestionowali
przy tym
egzemplarz
pojazdu),

a następnie
sprzedany
właścicielowi
warsztatu
naprawczego,
kompletnie
bezpiermiotowe
pozostawało
badanie
wątków
postulowanych
przez
obrońcę :
kradzież
pieniędzy
uzyskanych
od
pokrzywdzonych
i przyczyny
zaniechania
zawiadomienia
niemieckich
organów
ścigania o
podobnym
fakcie, pobyt
oskarżonego
w szpitalu,
ewentualne
ustalenia z
właścicielem
komisu co
do naprawy
auta i jego
zamiany.
Ewidentnie
chodziło o
nieudolną
wręcz próbę
budowania
fałszywego
alibi dla K. G..
Całkowicie
niecelowe
pozostawało
zatem
przesłuchiwanie
w roli
świadków
osób o

nazwiskach :
W. i S.
pod kątem
wskazywanym
przez
apelującego.
Zarzuty
obrońcy
dotyczące
powyższych
kwestii Sąd
Okręgowy
ocenił jako
całkowicie
niezasadne.

Z punktu
widzenia
oceny
dowodów, a
zwłaszcza
oceny
prawnej nie
miało
znaczenia
zawarcie
przez
oskarżonego
pisemnej
umowy z
pokrzywdzonymi,
czy też
ujawnienie
wobec nich
własnych
danych
personalnych.
Niejednokrotnie
znamiona
oszustwa są
realizowane,
pomimo
nawiązania
stosunku
cywilnoprawnego
na piśmie
pomiędzy
pokrzywdzonym
i sprawcą oraz
ich pełnej

wzajemnej
znajomości.
Przyjmując
punkt
widzenia
obrońcy
popelnienie
przestępstwa
z art. 286 kk
wchodziłoby
w rachubę
wyłącznie w
wypadku
anonimowości
sprawcy, co
dalekie jest od
praktyki.

W
rozpatrywanej
sprawie jasne
było również
jakie kwoty
pieniężne, w
jakiej
kolejności i w
jakim
globalnym
rozmiarze
wręczone
zostały
oskarżonemu.
Nie zaistniały
zarazem
żadne
istotniejsze
rozbieżności
wzajemne w
wypowiedziach
procesowych
małżonków
B.. Za taką
rozbieżność
mającą wedle
stanowiska
obrońcy
wyłączać ich
wiarygodność
w powyższej
materii nie

może
uchodzić
podawanie
ogólnej kwoty
przez F. B. i z
drugiej strony
wskazywanie
przez B. B.
(2)
poszczególnych
jednostkowych
kwot
przekazywanych
K. G. partiami
(co tak
przecież
następowało),
gdy ich suma
odpowiadała
kwocie
globalnej
skonkretyzowanej
przez tego
pierwszego.
Pokrzywdzeni
byli
natomiast
zgodni jaką
kwotę euro
otrzymał
oskarżony.

Sąd I instancji
rzeczywiście
nie określił
metody,
według której
przeliczył
wartość
waluty euro
na złote
polskie.
Średni kurs
euro w
okresie
stycznia i
lutego 2017
roku wynosił
jednak w
oparciu o

tabele
Narodowego
Banku
Polskiego 4
złote i 30
groszy (dane
uzyskane w
internecie).
Wartość
2.300 euro
kształtowała
się zatem
na poziomie
9.890 -zł.
Zsumowanie
tej wartości
z kwotami :
2.200 - zł
i 1.000 - zł
daje 13.090 -
zł, czyli nawet
więcej aniżeli
ustalono w
zaskarżonym
wyroku.
Niekorzystna
dla
oskarżonego
korekta nie
jest jednak
dopuszczalna
wobec
zaskarżenia
orzeczenia
wyłącznie na
korzyść K.
G.. Średni
kurs euro
w momencie
zapadania
rozstrzygnięcia
odwoławczego
zamykał się
natomiast w
kwocie 4
złote i 32
grosze. Brak
wskazania
powyższych
przeliczników

nie stanowił
przeto
istotnego
uchybieńia.

Sąd Rejonowy
nie popełnił
ponadto
błędu
wskazując, że
naprawienie
wyrządzonej
przestępstwem
szkody ma
nastąpić
wyłącznie w
pieniądzu
polskim.
Zgodnie z
treścią
przepisu
art.46 § 1 kk
przy
korzystaniu z
powyższej
instytucji
znajdują
zastosowanie
przepisy
prawa
cywilnego.
Przy uznaniu
przedmiotu
naprawienia
szkody za
zobowiązanie
podlegające
wykonaniu na
terytorium
Polski,
dłużnik (czyli
in concreto
oskarżony)
może spełnić
świadczenie w
walucie
polskiej -
zgodnie z
zasadą
wynikającą z

treści art. 358
§ 1 kc -
o ile tylko
nie występują
zastrzeżenia
wynikające z
ustawy,
orzeczenia
sądowego
stanowiącego
źródło
zobowiązania,
czynności
prawnej -
nakazujące
realizację
świadczenia
wyłącznie w
walucie obcej.
W
rozpatrywanym
przypadku
żadne takie
zastrzeżenia -
podyktowane
choćby wolą
pokrzywdzonych
- nie miały
miejsca.

Nie doszło
tym samym
do obrażenia
prawa
materialnego
w wyniku
ustanowienia
przedmiotu
środka
kompensacyjnego
w walucie
polskiej,
mimo iż część
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem
miała
ewidentnie

miejsce w
euro.

Sąd Rejonowy
prawidłowo
też ustalił,
wskazał oraz
ocenił
wszystkie
okoliczności
mające wpływ
na rozmiar
kary
pozbawienia
wolności.

Wymierzona
kara jest
adekwatna do
stopnia
zawinienia
oskarżonego
oraz stopnia
szkodliwości
społecznej
popelnionego
przezeń
czynu. W
realiach
faktycznych
badanego
wypadku, w
obliczu
zdecydowanej
przewagi
okoliczności
obciążających
i
praktycznego
niewystępowania
okoliczności
łagodzących
orzeczona
kara nie
zawiera cech
rażącej i
niewspółmiernej
surowości. Z
kolei, wobec
jej wymiaru,
jak również w

	<p>sytuacji, gdy K. G. był już karany karą pozbawienia wolności na moment dopuszczenia się aktualnego przestępstwa, nie wchodzi w rachubę jakiegokolwiek rozważania w materii warunkowego zawieszenia jej wykonania.</p>		
	<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
	0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
	Zwięźle o powodach zmiany		
	<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
	<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa</p>		

	prawna uchylenia			
	5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
	Zwiążle o powodach uchylenia			
	5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Zwiążle o powodach uchylenia			
	5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
	5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
	Zwiążle o powodach uchylenia			

	0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
	0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	2	Na rzecz obrońcy z urzędu zasądzono kwotę stanowiącą równowartość kosztów reprezentacji K. G. w postępowaniu odwoławczym. Jej wysokość ustalono na gruncie stawki minimalnej przewidzianej w przepisie § 17 ust. 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia	

		przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, uwzględniając 23 % podatku VAT.		
	1Koszty Procesu			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	3	Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego w całości - po myśli art. 624 § 1 kpk - od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając jego wydatkami Skarb Państwa. Sąd odwoławczy stwierdził, iż wobec bezwzględnego charakteru wymierzonej kary, a zatem konieczności natychmiastowego wdrożenia jej		

		do wykonania, jak również faktu, że K. G. jest pozbawiony wolności w innej sprawie, obciążanie go powyższymi kosztami byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonego.	
	1	PODPIS	

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie skazujące za przestępstwo z ar. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk opisane w punkcie 1 zaskarżonego wyroku i wymierzające karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz rozstrzygnięcie z punktu 2 orzekające - po myśli art.46 § 1 kk - środek kompensacyjny naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w formie zapłacenia na rzecz pokrzywdzonych kwoty 12.400-zł.	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana